

מ"ת 58938/09/23 - מדינת ישראל נגד אימן סלאמה (עציר)

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 58938-09-23 מדינת ישראל נ' סלאמה(עציר)
תיק חיצוני: 385315/2023

בפני	כבוד השופט טל ענר
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	אימן סלאמה (עציר)

החלטה

1. בכתב אישום שהוגש נגד המשיב נטען כי החזיק במקום מסתור בחצר ביתו בטייבה תת מקלע מסוג ברטה. בשל כך מיוחסת לו עבירת החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק).
2. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

לטענתו, ראיות התביעה מבוססות בעיקרן על תמונה שנמצאה בחדירה למכשיר הטלפון שלו, בה נראה כלי הנשק, והוא סבור שאין די בכך להוכחת העובדה שמדובר ב"נשק" כמשמעו בחוק. המשיב הפנה להחלטות של בית המשפט המחוזי אליהן אתייחס בהמשך.

3. בהתייחס להודעתו של מר דניאל גרובר המצויה בתיק החקירה, נטען כי מדובר בחוות דעת "כללית מאוד ואינה מפורטת", ומכל מקום חוות דעתו מתמקדת בשאלה האם ייתכן שמדובר בכלי איירסופט, ולא בשאלה האם מדובר בכלי שמסוגל לירות, כנדרש בהגדרת "נשק" בסעיף 144(ג) לחוק.
4. באשר לחוות דעתו של אילן ציקובסקי ממז"פ, נטען כי אין מדובר במומחה לנשק, וחוות הדעת מצאה התאמה במאפיינים סוגיים בלבד.
5. במ"ת (מחוזי מרכז) 13805-12-20 **מדינת ישראל נ' אלג'רושי** (10.2.2021) נדרש כבוד השופט דרויאן-גמליאל לשאלה האם ניתן לקבוע על סמך סרטון כי חפץ מסוים הוא "נשק". בית המשפט קבע תחילה (בהתבסס על אסמכתאות המצוטטות שם), כי **ניתן להכריע בסוגיה על סמך ראיות נסיבתיות, וגם אם**

הנשק לא נתפס ולא ניתן פיזית לבדוק. באותה פרשה נקבע כי חוות דעת התביעה לפיה לא קיימים דגמי דמה של אותו סוג נשק - אינה מבוססת. לכן נקבע שקיימות ראיות לכאורה, אך בעוצמה בינונית.

6. במקרה אחר, מ"ת (מחוזי מרכז) 54871-03-21 **מדינת ישראל נ' עבד אלרחים** (28.4.2021), ביקשה התביעה להתבסס על עדות של מר גרובר הנזכר לעיל, ובית המשפט (כבוד השופטת פינק) קבע שקיימת בה חולשה בשל העובדה שהעד מתמקד בכך שאין מדובר בכלי דמה, ולא בשאלה האם הכלי מהווה נשק כהגדרתו בחוק. בשל חולשה זו נקבע שישנן ראיות לכאורה, אך יש בהן חולשה משמעותית.

7. במקרה שלישי ואחרון, מ"ת 4034-01-23 **מדינת ישראל נ' אבו עסידה** (30.1.2023) נדונה פעם נוספת שאלת הוכחתו של חפץ כ"נשק" בהתבסס על תיעוד ויזואלי. גם במקרה זה קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה, אך קיימת בהן חולשה המצדיקה בחינת חלופת מעצר.

8. על רקע זה אפנה להכרעה בענייננו.

9. בתיק החקירה נמצאת עדותו של גרובר מיום 20.9.23. העד עבד בעבר בחברה שעסקה בתחום האיירסופט (כלי יריה ספורטיביים המדמים בצורתם כלי נשק אמיתיים) והוא בעל היכרות רלוונטית עם התחום. העד מסר, לאחר שהוצגה לו תמונת הנשק, כי "**בתמונה נראה רוזה 12M של חברת ברטה או דומה לו. ככלל רובים מדגמים ישנים וכאלו המדמים קליברים קטנים בעולם האיירסופט מאוד נדירים עד כדי לא קיימים כלל בארץ. בנוסף לא קיים רוזה מדויק בעולם האיירסופט לזה הנראה בתמונה. מאלו אני מסיק מעל לכל ספק שלא מדובר ברוזה איירסופט.**"

10. אין מדובר בעדות שמתיימרת להוכיח כי מדובר ב"נשק" כהגדרתו בחוק, אלא בקביעה, המבוססת על מומחיות, כי **בהסתברות גבוהה הכלי הנראה בתמונה אינו כלי איירסופט.** מעבר לקושי הגלום בכך שמדובר בעדות סברה, מבלי שנערכה חוות דעת מומחה, ההגנה הטילה ספק ראשוני במסקנות העד בכך שהציגה לעיוני תוצאות חיפוש אינטרנטי המראות שקיימים מוצר איירסופט של דגמי נשק דומים. על כן, כוחה הראייתי של עדות גרובר מוגבל.

11. חוות הדעת של רפ"ק ציקובסקי ממז"פ אינה חוות דעת של מומחה נשק, אלא כזו שעניינה התאמת סימנים. קרי, המומחה חיווה דעתו **שקיים דמיון צורני בין הכלי שמתועד בתמונה לבין תת מקלע מסוג ברטה.** מדובר במאפיינים סוגיים כלליים כגון צורת הקת, הנצרה ובית המחסנית.

12. חוששני שגם ראייה זו אינה מקדמת בהרבה את התזה של המבקשת, שכן אין חולק שהתמונה מתעדת כלי הדומה במראהו לתמ"ק ברטה. כהערת אגב אציין שתמונות השוואה אליהן נדרש המומחה הינן "תצלומים מהמרשתת", ככתוב בחוות הדעת, כך שאין לדעת אפילו האם תמונות הייחוס הן של כלי נשק אמיתיים. מכל מקום, העיקר הוא שציקובסקי אינו מתיימר לחוות דעה בשאלה האם מדובר בכלי נשק כהגדרתו בחוק (בלשונו

- "תקינותו וקטלניותו של הפריט לא נבדקה".

13. לו היה תיק החקירה מתמצה בכך, הייתי מתקשה לקבוע שקיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, **אלא שדברי המשיב עצמו משלימים, במידה רבה, את החסר**. כך, בחקירתו מיום 14.9.23 (ש' 167 ואילך) אישר המשיב את ההחזקה בחפץ, לא טען שזה אינו נשק (או שזהו כלי דמה/צעצוע), ורק מסר שלא בדק אם הנשק תקין וציין שלא הייתה בו מחסנית. עוד סיפר המשיב שקיבל את הכלי מסבו "באופן סודי", לא סיפר על כך לאיש, החביאו קבור בחול בחצר הבית, וזרק אותו כי פחד "שיהיו לו בעיות".

14. אמירות דומות השמיע המשיב גם בחקירתו בשירות הביטחון הכללי. כך, בזכ"ד מיום 10.9.23 אישר המשיב כי הנשק המופיע בתמונה הוא נשק אמיתי אותו קיבל מסבו כמזכרת "וכן להגנה עצמית בגלל הבעיות שיש במגזר הערבי" (ס' 36), ובזכ"ד מיום 11.9.23, ס' 28, ציין המשיב שקבר את הנשק בחצר, תחת עץ שסק.

הודאות המשיב שמדובר בנשק אמיתי, וכן יחסו של המשיב לחפץ זה: שמירת קיומו בסוד, החזקה בו למטרת 'הגנה עצמית', החבאתו קבור באדמה, והיפטרותו מהחפץ כדי שלא "יהיו בעיות" - כל אלה מהווים ראיות נסיבתיות מובהקות לכך שמדובר אכן בנשק כהגדרתו בחוק, ולמצער - שהמשיב סבר כך (מה שעשוי לבסס לכל הפחות עבירת ניסיון).

15. לאור האמור לעיל, מסקנתי היא שקיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, אך בשל ההסתייגויות מעדות גרובר ומחוות דעת מז"פ - עוצמתן בינונית.

16. הדיון בשאלת עילת המעצר וחלופות מעצר ימשך במועד שנקבע.

תיק החקירה עומד לרשות המבקשת במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י"ח תשרי תשפ"ד, 03 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.